

[Poul Møller.]

der forekommer ved ejendomshandler, netop kan skyldes en forskel i renteniveauer på købs- og salgstidspunktet. Men heller ikke dette er der taget hensyn til.

Forslaget er uklart affattet, for så vidt jeg kan se, vil det være meget svært at få dette forslag til at træde i kraft sådan, som finansministeren har ønsket det. Nu siger man, at det skal have virkning for alle ejendomshandler, der falder ind under dets saglige betingelser, fra 10. juli 1960 eller senere. Hvis denne ændring bliver sat ind i lovforslaget, kommer der til at stå således i § 19: Bestemmelserne i denne lov træder fra og med skatteåret 1962-63 i stedet for bestemmelserne i lov nr. 148 af 28. maj 1958 om særlig indkomstskat m. v., således som denne lov er ændret ved § 17 i lov nr. 327 af 28. november 1958. Og så tilføjes der: og for så vidt angår fortjenester af den i § 2, nr. 13, nævnte art — det vil altså sige fast ejendom — på indtægter, der erhverves den 10. juli 1960 eller senere.

Prøv, ærede medlemmer, at tænke på disse to bestemmelser i sammenhæng, så står der: bestemmelserne i denne lov gælder fra og med skatteåret 1962-63 i stedet for lov af 28. maj 1958, det vil altså sige, at loven af 28. maj 1958 må have virkning indtil 1962-63. Men i loven af 28. maj 1958 er der ingen bestemmelser om kapitalvindingskat ved salg af fast ejendom. Så siger man: ja men de bliver beskattet efter stk. 1, nemlig fra den 10. juli 1960 eller senere. Men sammenhængen må dog være, at de først kan beskattes i skatteåret 1962-63 og ikke, som den højtærede finansminister har tænkt sig, i skatteåret 1961-62.

Jeg nævner dette, fordi det efter min opfattelse er ganske givet, at således som § 19 er affattet, kan der ikke opkræves en sådan skat før i skatteåret 1962-63 og ikke i skatteåret 1961-62 som tilsigtet. Loven er altså også derved uklart affattet.

En lov skal også, for at den skal være en god lov, være således, at den ikke kan omgås. Den højtærede finansminister har i folketingsudvalget ved besvarelse af et spørgsmål givet en anvisning på, hvordan det kan ske. Jeg skal ikke citere hans anvisninger, men jeg skal bare sige, at der er mange gode hjerner, der i tiden fra 5. maj for længst har fundet ud af noget lignende.

Da basis for denne skats beregning er anskaffelsessummen, får man, hvis man handler eller bytter et rækkehus med sin nabo, lige op til det tidspunkt, hvor disse ejendomme er steget de 40 pct., en ny basis, oven på hvilken man fremtidig kan lægge 40 pct. Hvis man ikke kan forliges med sin nabo, kan man stikke en mellemmand ind til at overtage ejendommen, og der er ingen regler for, hvor kort tid man skal eje, så den, der køber for 2, 10 eller 20 dage eller sådan noget, han kan handle ejendommen væk igen med 40 pct. fortjeneste og eventuelt sælge den tilbage til den, der har solgt ham den. Det er ikke ulovligt.

Der kan i disse tilfælde handles med alt muligt andet end fast ejendom. Møblerede huse vil fremtidig indgå i handler. Det er klart, det levende liv vil altid bane sig vej frem, man vil sælge ejendomme med inventar, og ingen kan i virkeligheden sige, hvad inventaret er værd. Og hvorledes vil man kunne kontrollere en sådan inventaraftale mellem parterne, kontrollere, om inventaret ikke er ansat til en højere værdi end dets reelle? Vil man ud og syne haveredskaberne og havemøblerne for at se, om de virkelig skulle være så værdifulde som angivet i skødet?

En lov skal for at være en god lov også være sådan, at den kan administreres uden alt for store udgifter, og for skattelove gælder det i særdeleshed, at udgifterne ved administrationen skal stå i et rimeligt forhold til det beløb, de kan give statskassen. Jeg tvivler ikke på, at denne lov vil give et bidrag til sin egen administration, naturligvis, men jeg tror, at administrationsudgifterne vil blive meget, meget store. Der må kræves kontrol med handel af alle ejendomme, som er erhvervet efter 1. januar 1949; der må kræves kontrol med den oprindelige købesum; der må kræves kontrol med de forbedringsudgifter, der har været på ejendommen i hele sælgerens besiddelsestid; der må kræves kontrol med den aftalte salgssum, kontrol med aftalen om inventar; om goodwill-afståelse, der på anden måde er indgået ved handelen; der må kræves kontrol med salgsprioriteterne og deres kurser; der må kræves kontrol med tidspunktet for købet af ejendommen i sin tid; der må kræves kontrol med, hvor stort sagførersalæret var ved den oprin-